

Nr 19.

Ankom till riksdagens kansli den 8 mars 1932 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om sänkning av stämpelavgiften vid köp av fast egendom.

(2:a avd.)

I en inom första kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 245, hava herrar *Johan August Larsson* och *Pålsson* hemställt, »att riksdagen måtte hemställa till Kungl. Maj:t om förslag till sänkning av stämpelavgiften vid köp av fast egendom från nuvarande 1 krona till 60 öre för varje fulla etthundra kronor av egendomens värde samt att stämpelavgiften skall beräknas efter taxeringsvärdet».

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Avhandling om köp av fast egendom skall enligt 8 § förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften, då avhandlingen företes för lagfart, förses med stämpel, som skall utgöra 1 krona för varje fulla 100 kronor av egendomens värde utom i de fall, där lagfart sökes för aktiebolag och vissa andra juridiska personer, varvid stämpeln i regel skall utgöra 2 kronor för varje fulla 100 kronor av värdet. Detta må jämlikt 10 § 1 mom. samma förordning icke upptagas lägre än nästföregående årets taxeringsvärde men skall beräknas efter den i penningar bestämda köpeskillingen, så framt denna överstiger nämnda värde.

Ifrågavarande stämpelavgift, som tidigare under lång tid utgått med 60 öre — för aktiebolag m. fl. 1 krona 20 öre — för 100 kronors värde, höjdes vid 1917 års riksdag till nuvarande belopp, vilken höjning närmast var föranledd av ökat behov av statsinkomster. Samtidigt infördes emellertid en bestämmelse, att om köpare av fastighet vore svensk medborgare, som icke under nästföregående året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt för minst 1,800 kronor, köpeavhandlingen skulle, där egendomens värde icke överstege 5,000 kronor, förses med stämpel av allenast 60 öre samt, om värdet överstege 5,000 kronor men icke 8,000 kronor, med stämpel av 80 öre för varje fulla 100 kronor av egendomens värde. Detta särskilda stadgande upphävdes enligt beslut av 1921 års riksdag med hänsyn till dess ringa betydelse samt vissa svårigheter vid tillämpningen.

Utskottet.

Gällande bestämmelser och deras tillkomst.

Förenämnda bestämmelse i stämpelförordningen angående beräkning av egendoms värde härrör i huvudsak från mitten av 1800-talet.

*Utskottets
yttrande.*

Såsom framgår av förestående redogörelse har stämpelavgiftens höjning till nuvarande belopp föranletts av statsfinansiella skäl. Av enahanda skäl anser utskottet i nu rådande läge en sänkning av stämpelavgiften icke böra ifrågakomma.

Vad angår förslaget, att fast egendoms värde skulle vid stämpelbeläggning av köpeavhandling alltid beräknas efter taxeringsvärdet, även där köpeskillingen överstiger detta värde, vill utskottet framhålla, att det måste anses riktigt, att såsom norm för stämpelns beräkning lägges den avtalade köpeskillingens storlek. Även om i ett stort antal fall köpeskillingen och taxeringsvärdet icke mera avsevärt skulle divergera, inträffar dock icke sällan, att försäljningssumman avsevärt överstiger taxeringsvärdet. Framför allt gäller detta, där fastighet undergått förändring exempelvis genom nybyggnad efter den tidpunkt taxeringsvärdet avser. Att i sådana fall låta sistnämnda värde vara avgörande för stämpelplikten torde icke vara rimligt.

Utskottet får för övrigt erinra om att 1929 års riksdag i skrivelse nr 314 bland annat anhållit, att Kungl. Maj:t ville verkställa en allmän revision av stämpellagstiftningen, i vad densamma avser avgifter, som utgå enligt 8 § stämpelförordningen. Vid denna revision torde säkerligen bestämmelserna om stämpelavgiften för köpeavhandling i fråga om fast egendom komma att uppmärksammas.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att motionen I: 245 av herrar Johan August Larsson och Pålsson, om sänkning av stämpelavgiften vid köp av fast egendom, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 8 mars 1932.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Örne, Boman, Bergman, Björnsson, Jönsson i Slätåker, Lövgren i Nyborg, Olsson i Ramsta, Björklund, Lithander, Olsson i Gävle, Wahlmark, Forssberg, Andersson i Boda, Sjödahl, Ericson i Boxholm, Laurén, Heiding, Larson i Tönnersa och Svedberg.